ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/3511-2/2021
Érkezett: 2021 NOV 09.
Példány: 1
Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db

Alkotmánybíróság
Budapest
Donát út 35-45
1535 Budapest Pf: 773

Alkotmányjogi panasz hiánypótlása
Ügyszám: IV/3511-1/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság

Dr. Toldi Ibolya Anikó egyéni ügyvéd [redacted] által képviselt [redacted] felperesnek – a [redacted] kamarai jogtanácsos által képviselt Nógrád Megyei Kormányhivatal (3100 Salgótarján, Zemlinszky utca 9.) alperes ellen gyámhatósági ügyben hozott NO/SZGYO/000296-2/2020. számú közigazgatási határozat megtámadása iránt indított egyszerűsített perében, melybe a [redacted] által képviselt [redacted] az alperes pernyertessége érdekében perbelépett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26 § (1) bekezdés alapján benyújtott

alkotmányjogi panaszt

az alábbiak szerint egészítem ki. Az alkotmányjogi panaszban megjelölt jogszabályhelyet 2011. évi CLI. törvény 26 § (1) bekezdésről 2011. évi CLI. törvény 27 §-ra hivatkozva az alaptörvény 24. cikk 2 bekezdés d.) pontja alapján nyújtom be. Kijelentem, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a Kúria Kfv. III..37.373/2021/2 számú végzésére kiterjedően terjesztem elő. Nyilatkozom, hogy valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, azonban a jogorvoslatok formálisak voltak, mivel azokban olyan hatóságok vettek részt, amelyeknek érdekük volt a sérelmezett döntés hatályban tartása. A bírói döntés az kormányzati szervek által meghozott döntésekből vonta le a következtetést, mely eredménye nem lehetett más, csakis szintén jogellenes döntés meghozatala. Kijelentem, hogy a bírói döntés alaptörvény ellenes, mely miatt, kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 6. K.702.531/2020/10 számú döntése, és a Kúria Kfv.III.37.373/2021/2 számú végzése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Felperesnek a [redacted] kötött házasságából [redacted] nevű gyermekünk született. Házasságukat a Balassagyarmati Járásbíróság felbontotta. A Gyermekelhelyezés és gyermekkel való kapcsolattartás kérdésében 2005. január 29. napján a felek egyezséget kötöttek melyet a Balassagyarmati Járásbíróság **4. P.20.573/2014/23. I.** számú 2015.január 29. napján jogerős végzésével jóváhagyott. A volt feleség a gyermekemmel való kapcsolattartást mindvégig akadályozni igyekezett. A Balassagyarmati Járásbíróság előtt pert kezdeményezett, melyben [redacted] betegségére hivatkozva igyekezett az elvitel jogát korlátozni. [redacted] testképzavarban szenvedett, melyet nyilvánvalóan nem a felperessel való kapcsolattartás okozott, és amely problémára a felperes hívta fel a volt felesége figyelmét. A

kislánya ugyan is nem akart enni, evés után lelkiismeret furdalása volt, és folyton azt kérdezgette, hogy nem kövér-e. Felperes vállalta, hogy a gyermeket pszichológushoz viszi, az ok kiderítése érdekében, erről azonban [redacted] hallani sem akart. Később azonban mégis szakemberhez kellet fordulni. Amikor ez az eljárás folyt alperesi érdekelt, az új kapcsolatából származó gyermekkel volt terhes, mely láthatóan megviselte a közös gyermeket. Korábban [redacted] bejelentést tett a gyámhivatalnál, mely jogorvoslat útján a reá a kapcsolattartás akadályozása miatt kiszabott bírsággal zárult. Jelen ügy közvetlen előzménye az volt, hogy [redacted] 2020. február 10. napján bejelentést tett a Balassagyarmati Gyámhivatalnál, melyben kérte a kapcsolattartás korlátozását, a közös gyermek pszichés problémáira hivatkozva, melyet állítólag az apa és családja irányában tanúsított, a gyermek előtt becsmérlő kijelentései okoznak. Tekintettel arra, hogy pedagógus, és kapcsolatban áll a pedagógiai szakszolgálattal, egyértelmű volt, hogy az érintett hatóságok nem voltak pártatlanok a bejelentés elbírálásában. Mint korábban, most is a gyermek pszichés állapotával magyarázta a kérését. Megemlítette, hogy volt olyan eset, amikor [redacted] el kellett menni, mert nem akart az apával (felperessel) maradni. Természetesen a becsmérlésből semmi nem igaz, és csak 1 alkalommal fordult elő-miután az új közös gyermek a volt feleség új családjába megérkezett-, hogy [redacted] haza akart menni. Minden a már korábban megszokott formában zajlott, a volt feleség becsatolt egy pszichológia-szakvéleménynek egyáltalán nem nevezhető- iratot. A Balassagyarmati Gyámhivatal előtti 2020. február 25-i személyes meghallgatás során [redacted] kijelentette, hogy kéri a Balassagyarmati Gyámhivatal kizárását, mivel a korábbi ügyben már bizonyították, hogy nem képesek szakszerűen és elfogulatlanul dönteni. Természetesen nem kívánt az általa elfogulatlannak nem tekinthető hatóság előtt nyilatkozni. Értesülései szerint a Nógrád Megyei Kormányhivatal Balassagyarmati Gyámhivatala a kizárás elbírálása végett a 2020. február 26-án kelt NO-01/GYAM/381-8/2020 végzésével felterjesztette az iratokat a Nógrád Megyei Kormányhivatalhoz, mint felügyeleti szervhez. A Kormányhivatal 2020. március 13-án visszaküldte az iratokat a gyámhivatalhoz, mivel úgy értelmezte, hogy a kizárás az egész hivatalra vonatkozik és ez esetben a 86/2019 (IV.23) Kormányrendelet 3/A § (2)-(3) bekezdése 1/B melléklete szerint megjelölt hivatalnak kell eljárnia. E közben a Balassagyarmati Gyámhivatal a kapcsolattartási jogot a **2020. március 11-én kelt** NO-01/GYAM/381-12/2020 számú határozatával felfüggesztette, majd, **2020.március 18**-án a kizárási indítványnak helyt adott, és az iratokat a NMKH Rétsági Gyámhivatalának megküldte. A Nógrád Megyei Kormányhivatal Rétsági Járási Hivatala (Rétsági Gyámhivatal) 2020. április 7-én kelt NO-04/GYAM/514-11/2020. számú elsőfokú határozatával, a folyamatos apai kapcsolattartást részben megváltoztatta, az időszakos és a telefonos kapcsolattartás korlátozására irányuló anyai kérelmet elutasította. Ezt a Nógrád Megyei Kormányhivatal 2020. július 6-án kelt NO/SZGYO/00333-6/2020. sz. másodfokú határozatával részben megváltoztatta. Az eddigiek alapján nyilvánvaló, hogy, ha a Balassagyarmati Gyámhivatal a felperes által bejelentett kizárási indítványnak helyt adott, ezt azért tette, mert maga is úgy vélte, hogy nem tud az ügyben tárgyilagosan és pártatlanul eljárni. Mivel a kizárási indítványt február 25-én jelentette be felperes, és azt rögtön továbbították a NMKH felé nyilvánvaló, hogy az a hatóság, amely 2020. március 18-án kizárt, az kizárt volt 2020. március 11-én is, amikor a kapcsolattartási jogát [redacted] felperesnek felfüggesztette. A határozattal szemben fellebbezést jelentettünk be. A fellebbezésben többek között hivatkoztunk arra, hogy egy saját maga által is elismerten kizártnak tekinthető hatóság hozott döntést a kapcsolattartás kérdésben, mindennemű bizonyíték nélkül. Nem álltak fenn olyan körülmények, amelyek miatt a kizárt hatóságnak sürgősséggel kellett volna a kapcsolattartás kérdésében a döntést meghozni, mivel alperes maga is elmondta, hogy a gyermek állítólag több hónapja nyugtalan, bár ezzel orvoshoz nem

fordult, pszichológus segítségét nem kérte, sőt e tényt az apával nem közölte. Mindezen alperesi magatartás nyilvánvalóan igazolja, hogy a maga részéről sem tekintette olyan nyugtalanítónak a gyermek helyzetét, hogy annak rendezése érdekében szakember segítségét kérte volna. Ha azonban valóban súlyos problémával küzdött a gyermek és annak kezelésében nem kapott az alperestől megfelelő segítséget, az a szülői alkalmatlanság kérdését veti fel, mert a pszichésen ismételten sérült gyermeknek nem ad az anya (alperesi érdekelt) megfelelő orvosi segítséget. Vizsgálandó, hogy miért éppen a második gyermek megszületése váltotta ki [redacted]ezt a pszichés állapotot-ugyan úgy, mint a korábbi, megszakított terhesség esetén. A hatóság a tényállás tisztázása érdekében semmilyen intézkedést nem tett, a döntését kizárólag az alperesi érdekelt, volt feleség elmondása alapján hozta meg. A gyermek meghallgatásáról készült jegyzőkönyv olyan mondatokat és szófordulatokat tartalmaz, amelyeket egy 10 éves gyermek nem használ. A felhasznált 2015 évben készített pszichológiai szakvélemény nem tartalmaz használható információkat egy újonnan megjelenő pszichés problémára, hacsak nem ugyan az a kiváltó ok, ahhoz pedig felperesnek korábban sem volt semmi köze. Az, hogy ismételten ezt a szakvéleménynek nem nevezhető iromány vette elő a gyámhivatal, az eljárás irányítottságát igazolja. Alperes jogi érvelése és magatartása a kizárás kérdésében követhetetlen és jogszabályellenes. A hozzá felterjesztett kizárási indítványt 2020. március 13-án visszaküldte a Balassagyarmati Gyámhivatal részére, annak ellenére, hogy az nyilvánvalóan a hivatallal szembeni kizárást tartalmazott. A fellebbezés alapján meghozott döntésében pedig arra hivatkozott alperes, hogy a fellebbezési eljárás alatt a gyámhivatal kizárási okot nem jelentett be. Az Ákr. 24 § (4) bekezdése alapján a kizárásról a felügyeleti szerv vezetőjének kellett volna döntenie, aki azonban visszaküldte az iratokat a Balassagyarmati Gyámhivatalhoz.
A II fokon eljárt Nógrád Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály Szociális és Gyámügyi Osztály a fentebb jelezett hiányosságok és az első fokú hatóság tényállás tisztázási kötelezettségének teljes hiánya ellenére, az NO/SZGYO/00296-4/2020. számú határozatával az első fokú döntést csak az indoklás részében és a jogorvoslatra vonatkozó téves tájékoztatás kérdésében változtatta meg.
2.) A bírósági eljárás:
A Budapest Környéki Törvényszék 2021. február 16. napján kelt 6/K.702.531/2020/10 számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bíróság nem tulajdonított jelentőséget a kereseti kérelemben közölt azon tényeknek, melyek a kizárt hatóság által a szülői kapcsolattartás felfüggesztése tárgyában meghozott döntésére, a különböző hatóságok által egymásnak lényegesen ellentmondó határozatokra vonatkoztak. A fellebbezésben felvetett kérdések vizsgálata és megválaszolása nélkül az első és másodfokon eljáró hatóságok álláspontját elfogadva, kategorikusan kijelentette, hogy- az apai kapcsolattartási jog felfüggesztésére azért került sor, mert a jogosított jogával visszaélt, az alperesi érdekeltet és családját szidalmazta a gyermek előtt, a felperes neki felróható magatartást tanúsított **-.**

Mindezt egy a meghallgatáskor 10 éves gyermek nyilatkozata, és egy elfogulatlannak nem tekinthető pszichológiai szakértői vélemény alapján állapította meg, mely szakvélemény feltevéseket és tényeket tartalmaz. A kialakult helyzet előzményét az eljáró bíróság éppen úgy nem vizsgálta, mint az eljáró gyámhivatalok.

A kialakult jogi helyzet summázata:

Ugyan azon ügyben ugyan azon felek között ugyan azon jog iránt két eljárás van folyamatban. Az egyik a NMKH Balassagyarmati Járási Hivatal által meghozott kapcsolattartási jogot felfüggesztő 2020. március 11-én kelt NO-01/GYAM/381-12/2020 számú határozat, és az azt helyben hagyó Nógrád Megyei Kormányhivatal által meghozott, NO/SZGYO/000296-2/2020.számú döntése, valamint az ez ellen benyújtott keresetet elutasító a Budapest Környéki Bíróság által meghozott 6. K.702.531/2020/10 számú ítélet.

Folyamatban van továbbá a **Nógrád Megyei Kormányhivatal Rétsági Járási Hivatala által NO-04/GYAM/514-11/2020 számon meghozott határozata és a** Nógrád Megyei Kormányhivatal által meghozott, NO/SZGYO/00333-6/2020. közigazgatási határozata.

A jogi lehetőségek kimerítésével kapcsolatban előadom, hogy a NMKH Balassagyarmati Járási Hivatal által meghozott kapcsolattartási jogot felfüggesztő 2020. március 11-én kelt NO-01/GYAM/381-12/2020 számú határozatot megfellebbeztem, és az azt helyben hagyó Nógrád Megyei Kormányhivatal által meghozott, NO/SZGYO/000296-2/2020.számú döntés ellen keresetet nyújtottam be a Budapest Környéki Törvényszékhez, mely keresetet a Törvényszék 2021. február 21 napján kelt ítéletével elutasította. Felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúriához, mely kérelem befogadását a Kúria 2021. június 09.napján elektronikusan kézbesített és általam e napon átvett Kfv. III.37.373/2021/2 számú végzésével elutasított. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos határidőn belül terjesztem elő a kérelmemet, tekintettel arra, hogy a Kúria döntéséig az alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye.

Érintettség bemutatása:
Jelen ügyben felperes, mint kapcsolattartásra jogosult a gyermekétől külön élő szülő, aki a szülői felügyeleti jogot gyakorló alperesi érdekelttel szemben a hatósági eljárásban és az igazságszolgáltatási eljárásban is hátrányos helyzetben van. Alperesi érdekelt jóindulatától függő kapcsolattartás eredményeként korábban is csupán a töredékét tölthette annak az időnek a gyermekével, mint amit az alperesi érdekelt a szülői felügyeleti jogából származóan tölt a gyermekkel. A kapcsolattartási jog felfüggesztése, olyan törést okozott a gyermekkel korábban jól működő érzelmi kapcsolatban, hogy most már nem is akar[redacted] a felperessel semmilyen módon érintkezni.
A jelenleg érvényben lévő felügyelt kapcsolattartás megalázó, azon a gyermek hisztizik, különösen az alperesi érdekelt megjelenésekor, kijelentette, hogy utálja a felperest és neki van már másik apukája. Felperes teljes mértékben kezdi elveszíteni a gyermekét a döntésnek köszönhetően. Felperes törvénytisztelő állampolgár és BV tisztként olyan módon kényszerül a gyermekével kapcsolatot tartani, minta azok a büntetett előéletű szülők, akik a gyermekük sérelmére követnek el bűncselekményt. Mindezt ok nélkül, hiszen korábban minden kapcsolattartás alkalmával ott volt és magával vitte, látogatta és támogatta gyermekét. Apai jogait elveszítette és a munkahelyén munkatársai előtt és családja előtt is megalázva érzi magát. Az apa nagyszülők és rokonok a gyermekkel semmilyen formában nem tudnak érintkezni a hatóság döntése óta. A gyermek számára az apai rokonság gyakorlatilag megszűnt létezni.

Alapjogsérelem bemutatása:

- ***Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése önálló jogként deklarálja a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot.***

Az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog összefügg a jó közigazgatás fogalmával, valamint a közigazgatási eljárásjog közös európai alapelveivel [lásd: az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikk].

A hatósági eljárás ügyfeleinek tisztességes eljáráshoz való joga értelmében alapvető követelmény a hatóság felé, hogy eljárása során megtartsa és másokkal is megtartassa a jogszabályi rendelkezéseket. Azonban fontos hangsúlyozni, hogy ez nem a jogszabályok mechanikus betartását és betartatását jelenti, habár az mindenképpen szükséges feltétele a jog érvényesülésének. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az eljárás egészének minőségére vonatkozik. Az Alkotmánybíróság egy korábbi határozatában úgy határozta meg a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog lényegét, hogy az: „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'."A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog kiterjed a részlehajlás nélküli, tisztességes, ésszerű határidőn belüli ügyintézésre, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására és a közigazgatási jogkörben okozott károk megtérítésére. A hatóság nem mechanikus jogalkalmazásra hivatott, hanem mindenkor köteles az ügyfelek jogainak tiszteletben tartására, és arra, hogy az eljárás egésze tisztességes maradjon.

A hatósági eljárás során olyan súlyos jogszabálysértés történt, hogy az a hatóság, aki megállapította saját elfogultságát-hozott érdemi döntést-a szülői felügyeleti jog felfüggesztése tárgyában, és ezt a döntést akkor hozta meg, amikor a kizárására vonatkozó kérelem ismert volt előtte, hiszen azt a felperes benyújtotta. Az előzetes eljárás során a meghallgatott gyermek szájába olyan mondatolat adtak a jegyzőkönyv tartalma szerint, melyre egy ennyi idős gyermek nem képes. Az elvégzett szakértői vizsgálat során alkalmazott módszerekről, a családrajzokról felperesnek semmilyen tudomása nem volt, azokat nem bocsátották a rendelkezésére, így a vizsgálati anyag ismerete nélkül kizárták abból a lehetőségből, hogy azokat más szakértővel megnézesse, elemeztesse, és a más szakértő kirendelésére érdemben a vizsgálati anyagok ismerete alapján tegyen indítványt. Tovább súlyosította az indítványozó jogainak sérelmét, hogy mindazok után, hogy korlátozottan vehetett részt az eljárásban, az indítványozó nem ismerhette meg az elsőfokú eljárás döntő bizonyítékául szolgáló szakvéleményt és annak kiegészítését az eljárás befejezése előtt. Mindezek együttesen sértették felperesnek a hatósági eljárásban a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

A Kúria Kfv.III.37.373/2021/2 számú végzését arra alapította, hogy nem látott olyan elvi jelentőségű jogkérdést, mely a felülvizsgálati eljárást megalapozta volna. A tizstességes eljáráshoz való alapvető jog, összegyeztethető-e azon hatósági eljárással, mely során egy önmaga által is igazoltan kizárt hatóság érdemi döntést hoz egy olyan ügyben amelyben önmaga által is elismerten elfogult, majd csak ezt követően küldi meg az iratokat, az érdeni döntés meghozatalára jogosult hatóságnak. Összeegyeztethető-e a tisztességes eljárás követelményével egy olyan hatósági eljárás, amelyben valamennyi érintett hivatal más – más tartalmú döntlést hoz, ugyan azon tényállás alapján, s e döntések indokáta a Nógrád Megyei Kormányhivatal a Rétsági Gyámhivatal előadójának tapasztalanságával magyarázza-mint ahogyan tette ezt a most folyó eljárásban.

Kell-e vizsgálni gyámhivatali eljárásban az eljárást megindító bejelentés valóságtartalmát, illetve a bejelentőnek kell-e igazolnia, hogy a bejelentése valós?

Bűntethető-e a jogorvoslati lehetőséggel élő felperes azzal, hogy a hibás döntés az érdemi határozat meghozataláig fennmarad, és nincs lehetősége annak megváltoztattatására, és ezért éveken keresztül el van zárva a gyermekétől?

Lehet-e olyan szaklvéleményre felelőssen észrevételt tenni, ahol a vizsgálati anyag nem, csak a következtetés áll rendelkezésre.

Ezek azok a kérdések, amelyek megválaszolását vártuk a Kúriától, és ezek a kérdések olyan alapvető fontosságú elvi kérdések, melyek valamennyi hasonló eljárásban megválaszolásra várnak.

A fentebb felsorolt kérdések megválaszolása nélkül nem lehetséges tisztességes eljárás lefolytatása, hiszen bármikor bárki bármit állíthat ügy, hogy ennek kapcsán a hatósági eljárásban az állítást tényként kezelve az érintettet elmarasztalják vétlensége ellenére.

A tisztességes eljáráshoz való jog tartalmazza ázta követelményt is hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és **ésszerű határidőn belül intézzék**. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. A XXVIII. cikk (1) bekezdése pedig kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az ésszerű határidő követelménye sérült, mivel jelen jogvita kapcsán felperes 2020.március 11 napjától a szülői jogai közül a kapcsolattartás jogát nem gyakorolhatja. A sérelmezett határozat azzal, hogy a kapcsolattartás felfüggesztését az első fokú jogerős döntés meghozataláig rendelte el, olyan helyzetet teremtett, melyben a jogorvoslat kapcsán hátrányos helyzetbe hozza az azzal élő felperest. Hiszen jelen esetben amennyiben a hatósági döntést felperes elfogadja, az jogerőre emelkedik, és azzal kapcsolatban az eltelt idő alatt már más kedvezőbb döntés is születhetett volna. Egy ilyen határozat arra kényszeríti az eljárás alá vont személyt,(felperest) hogy fogadja el a jogszabálysértő és igazságtalan döntést, mert rövidebb idő alatt orvosolható a rossz döntés, hiszen egy újabb döntés rövidebb idő alatt születik meg, mint a régi jogorvoslata. Az eltelt majdnem 2 év álláspontunk szerint jelen ügyben semmilyen formában nem nevezhető ésszerű határidőn belül történő befejezésnek, hiszen ez alatt az időtartam alatt a gyermek olyan mértékben távolodik el az édesapjától, hogy a kapcsolatot újra kell építeni. Nem mellékes azonban az a tény sem, hogy jelen esetben mit jelent a jogorvoslat, és hogyan lehet ezt a helyzetet orvosolni. Ha igaznak fogadjuk el azon állítást, hogy csak az időt nem lehet megnyerni, akkor nyilvánvaló, hogy nem létezik olyan valós jogorvoslat, mely a felperes által a gyermekétől külön töltött időt megfelelően kompenzálná.

➢ Az alaptörvény IV. Cikk (1) bekezdése szerint: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.
Jelen eljárásban a fenti jogok tiszteletben tartása nélkül úgy állapított meg a bíróság tényeket, hogy azzal kapcsolatban felperest meg sem hallgatta. A közigazgatási eljárásban felperes élt azon jogával, hogy -a korábbi hasonló eljárásban szerzett tapasztalatai és azon tények alapján,

melyek egyértelművé teszik az alperesnek az alperesi érdekelt irányába fennálló munkakapcsolatból származó elfogultságát –kizárási indítványt terjesztette elő. Az indítvány előterjesztését követően a hatóság úgy hozott döntést az ügyben, hogy saját kizártságát megállapította, és a szülői felügyeleti jogát felperesnek a kizárás bejelentését követően felfüggesztette. A Gyer. 32. § (2) bekezdése kimondja: ***Ha a kapcsolattartás megváltoztatására indult eljárásban a rendelkezésre álló adatok szerint a kapcsolattartási jog korlátozása, szüneteltetése vagy megvonása látszik indokoltnak, a gyámhivatal a határozatban megállapított kapcsolattartás végrehajtását az új határozat jogerőre emelkedéséig felfüggesztheti***.A hivatkozott jogszabály a hatóság mérlegelési jogkörébe utalja, a bizonyítékok értékelését, valamint azt, hogy azok alapján indokoltnak látszik-e a kapcsolattartás felfüggesztése. E jogszabályi lehetőségével élt vissza alperes, amikor a kizárási indítvány közlése után azonnal meghozta a kapcsolattartás felfüggesztésére vonatkozó határozatát. A bíróság az ítélet meghozatala során csupán a törvényi lehetőséget vizsgálta és alperes jogszabályi kötelezettsége teljesítéseként értékelte azt, hogy a kizárás kérdésében annak helyt adó döntést hozott, de az előzményekkel, melyben gyakorlatilag az alperesi érdekelt kérelmének helyt adó döntést hozott meg egy a hatóság által is elismerten kizárt hatóság –nem foglalkozott. Felperes jogos aggodalmát és a kizárási indítvány helytállósságát igazolja, hogy a kizárást követően eljáró Rétsági Gyámhivatal, már nem tartotta indokoltnak a kapcsolattartás felfüggesztését, sőt magát az alperesi érdekelt által közölt felperesi őt becsmérlő kijelentések elhangzását sem tartotta bizonyítottnak.

Alperes arra hivatkozott, hogy a kizárási indítvány bejelentése után a kapcsolattartás felfüggesztése a gyermek érdekében történt, bár azonnalos intézkedés iránti kérelmet egyik fél sem terjesztett elő, és a gyermek állítólagos betegsége (soha semmivel nem igazolt betegség, melyet a kapcsolattartás felfüggesztését követően sem kezeltek semmilyen módon) már hónapok óta fennállt.

Ákr. 24.§ (2) A kizárás tárgyában a hatóság vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki, és arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. Ha a kizárási okot az ügyfél jelentette be, a kizárásról a hatóság végzésben dönt és azt az ügyféllel is közli.

A kizárás vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy megalapozott alperes azon érvelése, miszerint a döntés meghozatalakor a kizárásról nem született döntés, ugyanakkor a gyermek érdekeivel ellentétes lett volna az, ha késlekedik a hatóság a döntés meghozatalával, ugyanis annak hiányában a kapcsolattartás a gyermek számára hátrányos lehetett volna, őt veszélyeztethette volna.
Ezen érvelésnek ellentmond a közigazgatási hatóságnak a kizárás kérdésben történő döntése meghozatala során tanúsított bizonytalansága az iratok fel, majd visszaküldése, és továbbítása. Az időveszteségek tehát a hatósági eljárási cselekmények okán következtek be azok hibájából, így nem lehet felperes hibájaként és a hatóság erényeként feltüntetni.
A jelen perben az alperes a jogszabályi lehetőségét visszaélés-szerűen gyakorolta, amikor a kizárás kérdésében saját hibájából késedelmesen meghozott döntés előtt érdemben rendezte az apai kapcsolattartást, ezzel előre vetítve a kizárt hatóság álláspontját. A bíróság nem adott

választ arra a kereseti kérelemben közölt felvetésre, hogy mi indokolta az azonnali döntés meghozatalát, a gyermeknek milyen érdeke sérült volna annak elmaradása esetén. Mivel jelen ügyben 3 hatóság 3 különböző döntést hozott, a bíróságnak érzékelnie kellett volna azt a bizonytalanságot, ami az eljáró közigazgatási hatóságokat jellemezte, akár a döntéshozatalban, akár a kizárás kérdésében, és a fentebb hivatkozott alkotmányos alapjogok védelme érdekében a döntést meg kellett volna semmisítenie. Nem lehet jogszerű eljárás köntösét húzni arra a döntésre, ami csak azért születik meg, mert a hatóság egyik irányban elfogult, és sérelmezi a kizárás bejelentését. A kapcsolattartás jogának elvonása, ha az a saját gyermek vonatkozásában valósul is meg, és annak alapja nem bizonyított az alapjogok megsértését jelenti. Alperesi beavatkozó azon magatartása, hogy a gyermeket semmilyen vizsgálatnak vagy kezelésnek nem vetette alá a bejelentés előtt, de azt követően sem, a bejelentés valótlanságának a kérdését vetheti fel. E tényeket a bíróság az eljárás során jogosult lett volna vizsgálni, és a valóságnak megfelelő érdemi döntést hozni.

A felügyelt kapcsolattartás elrendelését felperesnek, annak biztosítása érdekében a parancsnokának be kellett jelentenie, és arról a lakókörnyezet és ismerősei is tudomást szereztek, így az nyilvánvalóan sérti felperes jó hírnevét.

Megsértett alapjogként jelöljük meg az alaptörvény:

- ***XV. cikk* (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.(3) A nők és a férfiak egyenjogúak**. –jogokat
- ***XXV. cikk*** Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.
- ***XXVIII. cikk*** (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A törvény előtti egyenlőség és a nők és férfiak egyenjogúságának alkotmányos alapjoga sérelmét jelenti, hogy jelen ügyben az alperesi érdekelt által tett bejelentés tartalmának valóságát neki nem, míg annak valótlanságát nekem kellett bizonyítanom. Alperesi érdekelt bejelentése és annak vizsgálata csak annyiban történt meg, hogy meghallgatták a gyermekünket és egy az alperesi beavatkozóval munkakapcsolatban álló személy szakvéleményt adott. Mindez úgy történt, hogy felperesnek sem az előzményekről, sem az eljárás okáról semmilyen tudomása nem volt, mert alperesi érdekelt vele semmit nem közölt sem akkor, sem jelenleg. Az eljárásban végig nők voltak azok, akik az eljárási cselekményeket lefolytatták és a döntést meghozták. Mivel a szülői felügyeleti joggal kapcsolatban is nyilvánvaló, hogy azt többnyire a nők kapják a szülő felügyeleti jogot, jelen eljárásban is érzékelhető, hogy a nemek közötti összetartás miatt sokkal több akadályba ütközött felperes, mivel az általa felhozott tájékoztatási és együttműködési kötelezettség megsértése, a betegség igazolására, a kezelés mikéntjének igazolására irányuló indítványai nem kerültek elfogadásra, míg minden hatósági intézkedés az alperesei érdekelt igazolását célozta.

Annak ellenére, hogy az ítélet meghozatalakor a kapcsolattartási joga felperesnek felfüggesztésre került, sem az ítélet meghozatala során, sem azt megelőzően nem vizsgálták, hogy alperesi beavatkozó állítása megfelel-e a valóságnak, hogy az általa jelzett pszichés problémák valóban fennállnak –e . Nem tartjuk pártatlannak azt az eljárást, amely a valóság feltárása nélkül a hatósági határozat igazolására irányul. A szűk keresztmetszetű eljárás nem hozhat más eredményt sem a jelen, sem más ügyekben. Felperesnek jelen ügyben semmilyen lehetősége nem volt a saját igazságának igazolására, mivel a hatóság leszűkítette a vizsgálatot a bejelentés tartalmára, de még annak igazát sem vizsgálta. Elzárt felperestől olyan iratot (szakvélemény vizsgálati anyaga) ami lehetővé tette volna a vizsgálat lefolytatása jogszerűségének, és a következtetésének helytállóságának felperes általi megismerését, illetve vitatását. A felperesi állítás igazolásának elmaradása az ügyben hozott érdemi döntésre kihatott, lehetetlenné tette felperes védekezését és állításának igazolását. A bíróság az ítélet meghozatalakor az iratok alapján hozott döntést, de nem tartotta szükségesnek az alperesi érdekelt állításának tisztázását, ezért-és a fenti iratok megküldésének mellőzése miatt- sérült felperesnek a tisztességes eljáráshoz való joga. Felperes 2020.március 11 napjától 1éven át egyáltalán nem, jelenleg minden második pénteken 1 órás időtartamban felügyelet mellett találkozhat a gyermekével, aki időközben teljes mértékben elhidegült az édesapjától. Jelenleg a Családsegítő Szolgálat kezdeményezi a gyermek pszichés vizsgálatát a kapcsolattartás alkalmával tanúsított magatartása miatt. Kezdeményeztük, hogy a kapcsolattartás során arról készüljön feljegyzés, amit a gyámhivatal elutasított. Alperesi beavatkozó felperest a gyermekkel kapcsolatos kérdésekről soha nem tájékoztatta és jelenleg sem tájékoztatja. a Gyámhivatal nem rendelte el a gyermek újabb vizsgálatát.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék. 6.K.702.531/2020/10 számú döntése és a Kúria Kfv.III.37.373/2021/2 számú végzése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.
Nyilatkozatok:
Tisztelt Alkotmánybíróság:
Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bírósági ítélet felfüggesztését.
Nyilatkozom, hogy nem járulok hozzá nevem nyilvánosságra hozatalához. Nyilatkozom továbbá, hogy ügyfelem neve nyilvánosságra hozatalához nem járult hozzá

Kelt: Szécsényben, 2021.év november hó 02.napján [redacted]

Jogi képviselő
Dr. Toldi Ibolya Anikó [redacted]

[redacted]

Ügyvéd

Dr. Toldi Ibolya Anikó
Ügyvéd
Adójogi szakjogász

[redacted]